

KÜLÖNÖS ALKALMI

ISTENI DICSÉRETEK.

I.

KÖZÖNSÉGES GYÜLÉSI
MAGASZTALÁS ÉS ESEDEZÉS.

Anyaszentegyház békességeért.

»Dicsőült helyeken.«

1. Hálával, vigságban,
Imádunk, oh örök Isten!
Dicsérő hangokban
Rólad zeng énekünk itten;
Ki a földön és tengereken,
Ott fenn a csillagos egekben
Egyedül vagy mindenben minden.
2. Egybegyültünk újra
Szent egyházunk dolgaiban,
Vezérid a jóra
Elménket szívünket mostan.
Im vallást teszünk szent nevedről,
A mi kegyes idvezítőnkről
És hitbeli egyességünkről.
3. Gondviselésednek
Köszönjük, hogy megtartottál;
S kiseded seregednek
Őre s bölcs vezére voltál.

Az időknek nagy próbáiban
Minden háboruságainkban
Szent háznak viadaliban.

4. Oh, tartsd meg békében
Tovább is szent egyházunkban
Igéd szerelmében
És hív magasztalásodban.
E hazának adj csendességet,
Népei között egyességet,
Királyunkhoz igaz hűséget.
5. Áld meg a véneket,
Oszlopait hajlékodnak;
S az ifju szíveket
Lelkesítsed szent háznak
Mély és igaz szeretetére,
Ős'ink áldozatkészségére,
Mind halálig hű védelmére.
6. Adj hív tanítókat,
Kik oktassák hű népedet,
Bölcs előljárókat,
Kik féljék szent törvényedet,
Hogy a te szent templomaidban
Énekeljen néped vigságban
És imádjon szent buzgóságban.

TEMLŐM SZENTELÉSKOR.

Megszenteltetésért.

»Mint a szép hűves patakra.«

1. Nagy Isten! kit bé nem fognak
Az egeknek egei,
Udvarod körül forognak
Csillagok seregei.
Az egész föld környéke
Lábaid zsámoly-széke;
E széles világ templomod,
Hol látszik felséges nyomod.
2. Noha emberi kéz néked
Nem építhet hajlékot,
Hogy megmérhetetlen széked
Határ között lakják ott;
De a Siont kedveled,
Lakóházul szenteled,
Hol hiveid egybegyűlnek,
Imádásodban örülnek.
3. E szent házat építettük.
Mi is dicsőségedre,
Zsámoly gyanánt helyeztettük
Örök dicséretedre.
Oh áldások Istene!
Kinek gazdag kegyelme:
Szenteld meg ezt szentségeddel,
Töltsed bé dicsőségeddel.
4. Hogy legyen az isten háza
Menyországnak kapuja,

- Dicső neved koronázza
S zengjen itt allelujah!
Ajtaját magad nyisd meg,
Küszöbit erősítsd meg,
Hogy e háznak méltósága
Legyen szent orczád világa.
5. Gondviselő szent szemeid
Fordítsad e templomra,
Nyujtsd ki hatalmas kezeid
Mellettünk oltalomra;
Erősséged ládáját,
Törvényed két tábláját
Itt nyugodalmába szállítsd,
Bizonyoságtételnek állítsd.
 6. Ha e házban imádkozunk,
Hallgasd meg kérésünket;
Ha szíveinkben áldozunk,
Kedveljed érzésünket;
Mikor szódat hallatod
És a népet oktatód,
Adj füleket figyelemre,
Szívet az engedelemre.
 7. Formálj minket szent életem
Épült élő kövekké,
Építs fel e szegeleten
Egy testté s egy lélekké;
Kegyelmedben részesíts,
Szeretetben egyesíts:
Hogy a hívek egyessége
Legyen e ház ékessége.

III.

PAP SZENTELÉSKOR.

Esedezés Istentől a megszenteltetésért.

»Az egek beszélnek.«

1. Az Istent imádjuk,
A teremtőt áldjuk,
Istent a teremtőt,
Kinek létét valljuk,
Bölcs munkáit látjuk,
Melyek hirdetik őt:
Ott a természetnek,
Itt a szövetségnek
Végzetetlen tárában;
Ott teremtő Isten,
Itt atya, kit minden
Imád buzgó hálában.
2. Ámbár a mindenség
Téged nagy Istenség!
Hajlékba nem foghat,
Halandói elme,
Véges szív érzelme
Méltón nem imádkhat;

- Menny, föld ezerei,
Lelkek seregei
Felséged csudálhatják;
De szent természeted
S tökéletességed
Ki nem prédikálhatják.
3. Ily véges voltunkban
Mégis egyházadban
Szolgákká méltattál
Minket halandókat,
S mint hű plántálókat
Szent szőlődbe hittál.
Miként prófétákat,
A régi frigy alatt
Küldél a szent városba,
Kik által oktatád
Néped és dorgálád
Ha nem járt utaidba'.
 4. Im azért itt állunk .
Isten! és szolgálunk
Néked hív érzetben;
Illess kenetteddel,
Erősíts lelkeddel
Hitben, szeretetben,
Melylyel apostolit
És új hirdetőit
Felkentéd az új frigynek.
Fegyvert kötünk, Isten!
A bűn és véték ellen,
Fegyverét a szent hitnek.

5. Segélj buzgólkodni,
 Segélj élni halni
 Dicső oszágodért.
 Viaskodj künn és benn,
 Érettünk nagy Isten!
 Hív pásztoraidért.
 Atyánk, buzdíts kérünk,
 Hogy mig sírba térünk,
 Harczoljunk a mennyekért;
 Mert minket te hittál,
 És szent munkát biztál
 Ránk a hív s jó lelkekért.

IV.

HAD- ÉS INSGKORI ESEDEZÉS.

Isten a fő oltalom.

E-rős várunk nekünk az Is - ten,

És pa - i - zsunk el - len - ség el - len,

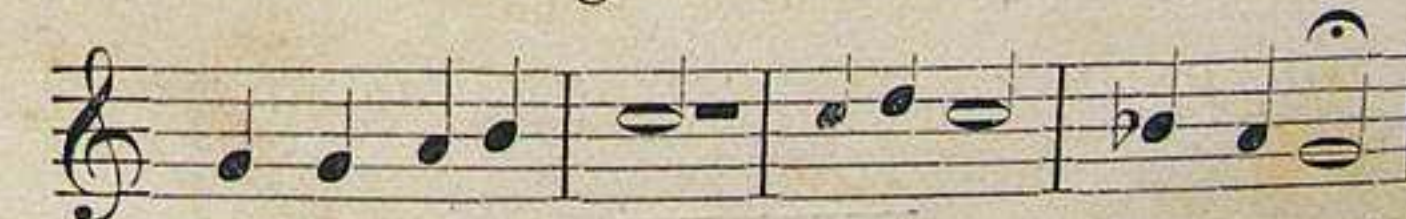
Megsza - ba - dit ve - sze - delmek - től,

Me - lyek ránk jön - nek minden fe - lől:

A mi ré - gi el - len - sé - günk

Támadt elle - nünk, E - rő - vel, fe - gy - verrel

És csa-lárd-ság-gal, És min-den

nagy hatalmas-ság-gal.

2. Nincsen nekünk semmi hatalmunk,
Melylyel néki ellene álljunk;
Viaskodik az úr érettünk,
Kit az Isten bocsátott nekünk:
Ez az úr Jézus Krisztus — ő,
Egy idvezítő,
A lelkek királya,
Isten szent fia,
Nála van a hívek diadalma.
3. Megáll az Istennek igéje
És nem állhat senki ellene:
A nagy Isten vagyon mi velünk
És szent lelke lakozik bennünk;
Ha testünk nekünk elenyész,
Ha javunk elvész,
Minden hirünk nevünk,
Kincsünk s életünk:
A mennyország megmarad nekünk.

HAD ÉS INSÉG IDEJÉN.

Töredelem Isten dorgálásán.

»Súlyos csapás szállott.«

1. Az öldöklő fegyver s pusztító inség
Habjai közt nyögünk mennyei felség!
Szánd meg anyaföldünk vesztét úr Isten!
Fordítsd el a vérontó fegyvert innen!
Az áldott békesség
Rémitő ellenség
Kardjától elhervadott;
A had s kegyetlenség,
Mint terjedő tűz ég,
A veszély eláradott.
2. Miként régen pártos Izraeledre,
Midőn nem hajlott szent ítéletedre,
Ismeretlen nyelven szóló ellenség
Támadt, s felfegyverkezett rá föld és ég:
Aképpen támasztál
Ellenünk és hoztál
Iuséget s ellenséget, —
Haddal elfárasztál
És megostoroztál,
Mint pártos nemzetséget.

3. Megdorgáltál súlyos vessződdel Isten!
 És megsanyargattál minket lelkünkben,
 Szent ítéletednek tárgyává tettél,
 És velünk ellenség által pereltél:
 Előtted elmúlnak
 És porba borulnak
 Minden földi fiaid;
 Gyors záporként hullnak,
 Midőn elindulnak
 Büntetésre nyilaid
4. Földünk népi sirnak s nyögnek úr Isten!
 Gyász, félelem, jajszó hangzik künn és benn;
 Dicsőséged szolgái templomodban
 Szolgálnak tenéked könnyhullatásban! —
 Fogj fegyvert mellettünk,
 És harcolj érettünk
 S édes haza-földünkért;
 Űzd el ellenségünk,
 Add meg békességünk,
 Szánd meg az ártatlan vért!

V.

BETEGSÉG IDEJÉN ESEDEZÉS.

Isten könyörüléseért.

1. Igaz-látó szent úr Isten!
 Halld meg az én szóm, —
 Rajtam szegényen,
 Kinek nincs semmi jóm,
 Könyörülj úr Isten!
 Mert én csak benned bizom.
2. A te szent fogadásodért
 Légy segítségemmel,
 A halál ellen
 Tarts meg kegyességgel,
 Mert ígéretedért
 Vár lelkem reménységgel.
3. Ne szállj Atyám perbe velem
 Szegény szolgálóddal,
 Ne mutasd kezed
 Kemény haragoddal,
 Mert ha igazat vészszt,
 Ki élhet jóvoltoddal?
4. Bizodalommal könyörgök,
 Uram, hozzám láss!
 Bágyadt lelkemre
 Szálljon vigasztalás;
 Ne rejtse el szívedet,
 Mert nem segíthet meg más.

5. Sehol reményt nem találok,
Hozzád kiáltok:
Ha elhagysz uram!
Életben nem állok,
Nálad nélkül Atyám,
A koporsóba szállok.
6. Hamar add meg, uram! tudnom
A te jó kedved,
Mert én csak benned
Bizom s vagyok híved.
Jelentsd meg énnékem,
Mit kíván kegyes szíved.
7. Dicsőséges szent nevedért
Szomorúságim
Enyhítsd, s szememről
Töröld el sirásim;
Én te híved vagyok,
Szánd meg könnyhullatásim!

Keservek idején Istenhez folyamodás.

1. Keseredett szívvel
Kiáltok az Istenhez,
A ki igen igaz
És irgalmas mindenhez.
Hozzá emelem szóm
S csak tőle várom jóm,
Nem megyek más Istenhez.

2. Szent szemei előtt
Kiöntöm az én lelkem;
Mely nyomorult sorsom,
Neki im megbeszélem;
Eleibe megyek,
Hogy tőle jót vegyek,
Mert ő orvoslóm nékem.
3. Úr Isten! mikor én
Mefogyatkoztam vala,
Hogy a sok bú miatt
Szívem csaknem elhala:
Te kedvedbe vettél,
S én gyámolom lettél,
Mert benned bizom vala.
4. Lásd meg uram, most is
Ügyemet mindenfelől,
Mert csak alig vagyok
Ki jóval vegyen elől:
Elfogyott örömem,
Te vagy segedelmem
Mind bal s mind jobb kéz felől.
5. Tehozzád kiáltok
Mint kegyelmes uramhoz,
Biztatom magam, hogy
Kezed segítséget hoz.
Te vagy idvességem
S lelki békességem,
Bizom csak jóvoltodhoz.

6. Isten halld meg szómat,
 És végy ki inségemből.
 Tekints kegyes szemmel
 S tisztíts ki bűneimből.
 Istenem, dicsérlek,
 Mig e földön élek,
 Örökké tiszta szívből.

7. A te jóvoltodért
 Mindenek hozzád térnek,
 Hálát adván néked
 Kegyelmet tőled kérnek,
 Jótéteményedért
 S kegyelmességedért
 Felségednek örülnek.

VI.

Különféle csapások idején.

Sú - lyos csa-pás szá-lott Úr

Is - ten re - ánk, Ily nagy in-sé-

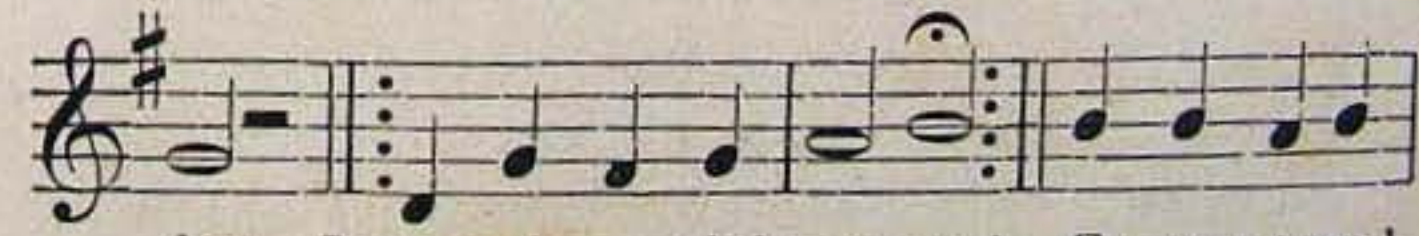
günkben szánj meg szent A - tyánk!

Megne-he - zült az idő fe - jünk fe-

lett, Gond s aggódás szívünkben el-ter-je-

dett. Lám mely gyarlók vagyunk, E csa-pásnak
 Csaknem leros-ka-dunk,

sú - lyá - tól. Ti - éd a ha -

ta - lom, Száll-jon ránk ir - galom

Szivednek jó - sá - gá - tól!

2. Az embernek gyarló s véges értelme,
 Útaid nem érti halandó elme,
 Ámbár igazság hatalmad kormányja,
 S boldogító akaratod iránya;
 S bár mi megrettentünk,
 Te őrt állsz felettünk,
 Védve inség árjától.
 Tiéd a hatalom,
 Szálljon ránk irgalom
 Szivednek jóságától!
3. A teremtés kegyelmed bizonyosága,
 A megváltás szerelmed nagy munkája.
 Hányszor tévedtünk el igaz útadról!
 Shányszorgyóztél meg már nagy irgalmadról!
 Bár béborul az ég!
 Napfény derül fel még:

Te nem hagysz el bennünket,
 Mert atyánk vagy nekünk,
 Oh kegyes Istenünk,
 Szánd meg ez inségünket!

4. Miért zugolódnánk sorsunk önkényén?
 Ha járunk a szent hit tiszta ösvényén,
 Ha hiszünk s remélünk Isten, tebenned,
 Ki a hitet szivünkbe csepegtetted.
 Hallj meg azért minket,
 Szánd meg inséginket,
 Szálljon reánk kegyelmed:
 Mert mi gyarlók vagyunk,
 Csaknem leroskadunk,
 Ha nem tart meg szerelmed.

VII.

Hála áldásos eső után.*»Mint a szép hűves patakra.«*

1. Hála, hála nagy nevednek
Menny, föld erős Istene!
Téged áldunk magasztalunk
Hitreményünk mindene,
Mert imánk meghallgattad,
Földjeink megáztattad
Az ég enyhe harmatával,
Kegyelmed gazdagságával...
2. Buslakodtunk, csüggedtünk
Az aszály-csapás miatt,
Mely hervasztva dult mezőnkön,
Félve: mindent learat...
Imánk félve rebegett,
Sóhajtoztuk nevedet:
»Jó Istenünk! oh légy velünk,
Ha nem segítsz, mi elveszünk!«...
3. Ah, mily gyöngé, mily erőtlén
A mi gyermeki hitünk,
A legkissebb vész, viharra
Kishitüleg csüggedünk!..
Pedig, hol a veszély nagy,
Te ott legközelebb vagy!..
Szólsz viharnak és veszélynek
S kártétlenül elenyésznek.

4. Hála, hála nagy nevednek
Menny, föld erős Istene,
Téged áldunk magasztalunk,
Hitreményünk mindene!..
Mert imánk meghallgattad
Földjeink megáztattad
Az ég enyhe harmatával,
Kegyelmed gazdagságával!..

Áldás böv termésért.*»Dicsérünk téged Isten.«*

1. Jöjjetek keresztények!
Minden rendü hív népek!
Hozzatok áldozatot,
Szent s buzgó indulatot,
Mondjátok az Istennek:
Legyen áldás nevének!
2. Oh áldások Istene!
Éltünk java s mindene!
Jóságod s hatalmad nagy,
Mindenekben áldott vagy,
Áldott vagy az egekben,
Áldott a természetben!
3. Mert szentséges lábaid
Nyoma hoz kövérséget,
Mindenható ujjaid
Hintezik a bőséget.
Kegyelemmel tekintesz
S a földre áldást hintesz.

4. Lám a földet illeted
S nyitja kincses kebelét;
Hasznos esővel hinted.
S újitod levegőjét.
Állatok lelkesülnek,
Mezők megékesülnek.
5. A hegyek gazdagulnak,
Az erdők bezöldülnek:
Emberek megvidulnak,
S háladással örülnek;
Élőfák virágoznak,
Földnek bőv áldást hoznak.
6. Oh nagy Isten! áldassál,
Tőlünk magasztaltassál,
Áldásodat bővitsed,
Hazánkat védelmezzed;
Áldjad meg életünket,
Boldogítsad lelkünket.

Tavaszi öröm- és hálaérzet.

» Dicsőült helyeken. «

1. Új életre serkent
Előttünk a szép természet,
Felvidulni kezdett
Dél, napkelet és enyészet.
Kiesek a földnek határi,
Illatoznak az úr oltári,
Teremtményi áldoznak néki.

2. Az úr lelke fuvalt
A völgyekre és mezőkre,
Éltető harmat hull
A halmokra s hegytetőkre.
Elevenit mindent szép napfény.
Innepet ül minden teremtmény,
Keblünket tölti kedves remény.
3. Látjuk mindenfelé
Az Istennek új áldását,
Halljuk körülöttünk
A madarak vig hangzásit.
Terjed a virágok illatja,
Szíveinket szent öröm hatja.
Áldassék a mindenség atyja!
4. Virágos köntösbe
Halmok mezők felöltöztek,
Növények újulnak,
Langyos szellő lebeg köztek.
Minden fű, élőfa és állat,
Hirdeti az örök jóságot,
Mely mindent újít és általhat.
5. Újulást, életet,
Gyönyört látunk mindenfelől,
Szép e nagy világnak
Alkotmánya kívül belől.
Isten van, im tisztán látjátok!
Igy szól a mindenség hozzátok:
Teremtmények Istent áldjátok!

6. Imádunk szent Isten!
 Oh szép kikeletnek atyja!
 Kitől alkottatott
 A föld s egek boltozatja.
 Bár egészen szivek lehetnénk!
 Így legtisztább hálát vihetnénk
 Hozzád, s méltóbban dicsérhetnénk.

VIII.

Új házaspárokért esedezés.

»Mint a szép hűves patakra«.

1. Te vagy Isten! a szeretet;
 Élet s öröm kútfeje,
 Első intést létel s élet
 Szerelmed által veve.
 A napok fénykörében,
 E világ rendszerében
 Szereteted indita el
 Minden valót ékes renddel.
2. Összehangzó alkotmánya
 Az egésznek alatt s fönn,
 Égi testek ragyogványa,
 Fűszál s féreg e földön:
 Bölcsen összekapcsolva,
 Egymást védve s pártolva
 Állnak ékes rendezetben,
 A kölcsönös szeretetben.
3. Házastársak örömtelvé
 Élnek, mint egy édenben,
 Isten által megszentelve
 Egymás hív szerelmében.
 Élet éled mindenben,
 Hol szeretet van jelen,
 S e föld mennyországga válik
 Hol két szívben hűség lakik.

4. Im ilyen párt mutatunk bé
Néked szívek Istene!
A te jó lelked lehellé
E szent érzést szívökbe.
Szeretetet, hívséget
Adj nekik, melynek véget
Ne vessen bármily hatalom
E földön, csak a sírhalom.

5. S minthogy ott van boldog élet,
Hol szent erkölcs tündököl,
Mint éltető napfény, melyet
Köd s fergeteg el nem öl,
Mint Istentől lett kötés,
S nem emberi szinlelés:
Engedd e frigy maradandó,
Erkölcshen legyen állandó.

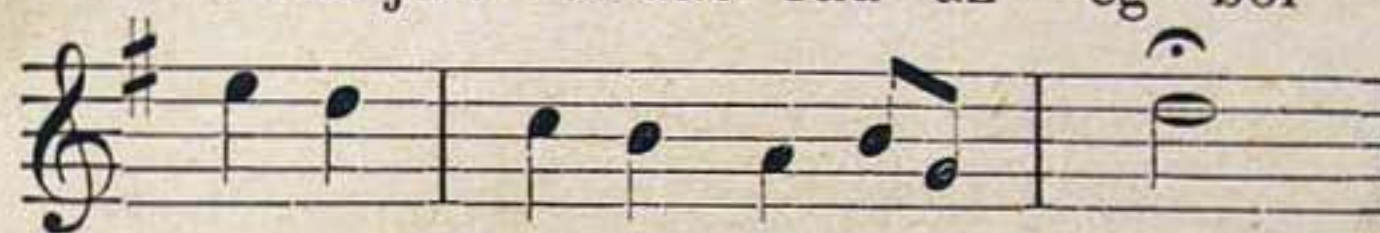
6. Koronázd hív pályájokat
Lelki s testi áldással,
Éltesd őket s magzatjokat
Hosszas boldog napokkal.
Ha szerelmök frigyének
E testben véget vetnek
Az esztendő, lelkök legyen
Az Istennek kegyelmében.

IX.

**Esedezés a király életeért s boldog
országáért.**

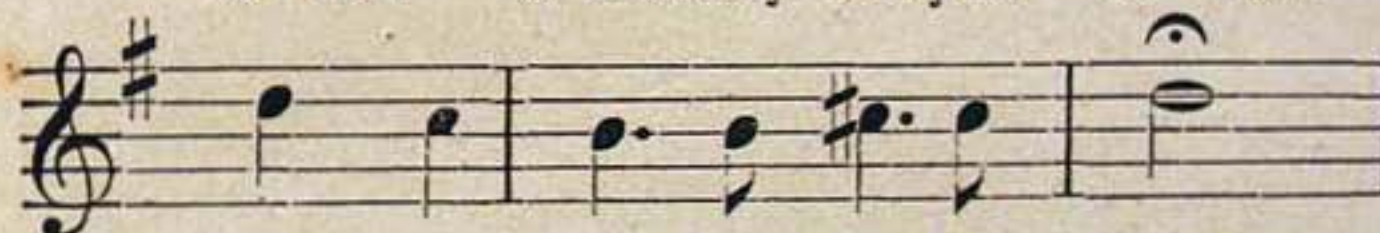
Száll-jon ál-dás rád az ég - ből

Föl - di fel-ség, fej - del - münk!

Is - ten a menny fénykö - ré - ből

Halld meg, mit ki - ván keb - lünk!

Ma-gas trón-ján kör-nyül - vé - vén,
Bol - do - git - va, bol - dog lé - vén,

Véd-jed őt szent ke - zed - del,
Fej-del - münk ke - gyel-med - del.

2. Áldásidat mérték nélkül
Szórjad rá és házára,
Angyalidat életvédül
Küldd ki minden útjára.
Igazságot, vallást, törvényt,
Ugy mint szíve érzi azt,
Hagyd ragyogni, mint örök fényt,
S virágozni, mint tavaszt.
3. Pálmát fűzz szent homlokára,
Úzz el vizályt s viadalt,
Hasson messze fénysugára,
S védjed, mint békeangyalt.
Ha háboru fergetege
Zúg, legyen ő tiszta nap,
Kitől földi népek ege,
Vész közt vezér-sugárt kap.
4. Csend és béke fogjon kezét
Ott, hol birja pálczáját,
Köz szeretet, hív érezt
Erősítsék szent trónját.
Oldhatatlan, sérthetetlen
Frigyben együtt megálljunk.
Isten! áldott védelmedben
Tartsd meg a mi királyunk.

Hazáért és királyért.

»Dicsérünk téged Isten.«

1. Téged Isten! dicsérünk,
Téged szent úrnak vallunk,
Mi atyánknak ismerünk,
Téged felmagasztalunk,
Te vagy néped Istene,
Reménysége s mindene.
2. A koronás fejeknek
Tőled van ékessége;
A győző vitézeknek
Általad dicsősége.
Tőled van a vitézség,
Győzelem és békesség
3. Mennyből alá tekintesz
E földre hatalmaddal,
És a népeknek intesz
Országoló jobboddal:
Legottan megbékélnek
S békében együtt élnek.
4. Az igazság fegyvere
Általad győzedelmes;
Háboruság tengere,
Mely káros és veszélyes,
Hatalmad intésére
Leszáll csendes helyére.

5. Isten! édes hazánkat
 Álld meg s jó királyunkat,
 Lelkesítsd vitézeit,
 Oktassad vezéreit,
 Boldogítsad népeit,
 Építsed országait.
6. Adj nekünk békességet,
 Országunknak bővséget,
 Egésséget testünknek,
 Csendességet lelkünknek,
 Hitet és reménységet,
 S háznak dicsőséget.

Koronázáskor.

»Erős várunk nekünk az Isten.«

1. Országol az Isten felettünk,
 Mint mennyben legfőbb fejedelmünk,
 Ő rendez földi országokat,
 Királyokat ad s koronákat;
 E világi nagy hatalmak
 Általa állnak
 Erőben, békében,
 Győzedelemben,
 Nemzetek előtt méltóságban.
2. Jobbod győzhetlen hatalmával
 Ékesítéd fel koronával
 Dicsőséges úr! királyunkat,

- Hogy birná szép magyar hazánkat
 Törvénnyel, igazsággal,
 Kegyelmeccséggel;
 Védné fegyverével,
 És hatalmával
 Országunkat, szabadságunkat.
3. Ihlesd úr Isten! királyunkat,
 Választott koronás urunkat,
 Erőddel és dicsőségeddel,
 Mérhetetlen bölcsességeddel.
 Erős legyen erőd által,
 És győzhetetlen,
 Dicsőségeddel nagy,
 És bölcsességgel,
 Birja népét, mint földi felség.
4. Országlása érjen sok időt,
 Mint atyját tisztelje népe őt,
 Ha ellenség támad ellene,
 Seregek ura! légy te vele.
 Fegyverének adj diadalt,
 Népének erőt,
 Koronájának fényt,
 S végre mennyekben
 Koronázd halhatatlansággal.
-

Király végtiszteletére.*»Mint a szép hűves patakra.«*

1. Határt rendelt az úr Isten
Magasságnak, mélységnek,
Végórát tett ez életben
Minden földi felségnek;
Sírba szállnak fejedelmek,
Ámbár földi istenek,
Kik hallván az úr szent szavát,
Leteszik testök sátorát.
2. Szól az úr az embereknek:
Porok porba térjetelek,
Kik kezdetet élteteknek
Asszony által vettetek:
S a koronák eltűnnek,
Királyságok megszűnnek;
De te megállsz örök Isten!
E sors nem hat hozzád ott fenn.
3. Elvégezte nagy pályáját
Imé dicső királyunk,
És letette koronáját,
Melyet viselt mint urunk:
Mint az égi fényes nap,
Melytől minden éltet kap,
Áldást hintvén nagy útjára,
Siet esti szállására.

4. Hallván szódat örök Isten:
Kit királyok imádnak,
Hozzád készült lelke innen
Hív koronás szolgádnak;
Áldást hintvén népére
Eljutott vég estvére,
Remélve szelid lelkében
Idvességet az egekben.
5. Isten! ki királyok szívét
Szent kezedben hordozod,
E hazát és békességét
Intézed s igazgatod:
Áldott légy a jóságért,
A béke olaj-ágért.
Melylyel minket koronáztál,
S kegyes uralkodót adtál.
6. Isten! vedd már szent kezedbe
Lelkét hazánk atyjának,
Engedj a sír kebelébe'
Békét áldott porának.
Dicső emlékezete
Legyen hálás érzete
Minden haza-gyermekének,
Kit szárnyai fedezének.

Hitben állandóságért.

»Vigyázz értem Ur Isten.«

1. Tekints reánk úr Isten!
Ne hagyj minket elvesznünk,
Vigasztalj meg minket
A te szent igéddel,
Lelkünk eledelével.
2. Rajtunk van oh úr Isten!
A súlyos kedvetlenség;
Ha te nem léssz nekünk
Mennyei segítség
Nem lesz köztünk békesség.
3. Ámbár minket úr Isten!
Próbálgatsz bűneinkért;
De ne vedd el tőlünk
A te szent igédet,
Vigasztald meg szívünket.
4. Rendelj nekünk úr Isten!
Értelmes oktatókat,
Adj minékünk igaz-
Lelki pásztorokat
És józan tanítókat.

5. Ihlesd őket úr Isten;
Szentelő hatalmaddal,
Igazgassad őket
Mennyből tanácsoddal,
Erősítsed jobboldal.
6. Hogy tégedet úr Isten!
Meváltó szent fiaddal,
Hirdessenek nekünk
Lelki bátorsággal,
És tiszta igazsággal.
7. Tarts meg minket úr Isten!
Sok lelki próbáinkban,
Légy segédül nekünk
Minden szent munkánkban,
Hitünk megtartásában.
8. Lelked által úr Isten!
Épüljön a te néped,
Nevekedjék itten
Szent gyülekezeted,
Szenteltessék nagy neved!

Vallástétel a hitről.

1. Az egy Istent szívből hiszszük
Lenni nekünk teremtőknek,
Mindenben segedelmünknek,
Irgalmas gondviselőnknek.
2. Jézus Krisztus mi megváltónk,
A bűntől megszabadítónk,
Példájával útmutatónk,
Az úr Istennél szószólónk.
3. A szent lélek mi tanítónk,
Idvességre igazgatónk,
Bánatinkban vigasztalónk,
Lelkünkben is megújítónk.
4. Szent irás tanít e hitre,
És a boldog reménységre,
A lelki szép békességre,
Istenbeli nagy örömré.
5. A ki akar idvezülni,
Szent hitet kell megtartani,
Életét kell ahoz szabni,
S gyümölcsét is mutogatni.
6. A ki akar idvezülni,
Életterhét fel kell venni,
Krisztus nyomdokát követni,
Sors csapásit elszenvetni.

7. Ilyen hit teszen kegyessé,
Úr Isten előtt kedvessé,
Lelkünkben békességessé,
Mennyországban örökössé.
8. E hit kiben uralkodik,
A bűn ellen tusakodik,
Minden jóra igyekezik,
Szent dolgokat cselekeszik.
9. Mindennek kell igaz hitben
Megmaradni életében,
Atyafiú-szeretetben,
Hogy legyen Isten kedvében.
10. Istennek legyen tisztesség,
Mindörökké és dicsőség,
Ő tőle nekünk békesség,
S a mennyországban idvesség.

KONFIRMÁCZIÓKOR.

Esedezés hitben erősödésért.

»Mint a szép hűves patakra.«

1. Szent Istenem! tekints reám
Az egekből kegyesen,
Hozzad kiált fel szívem, szám,
Hallgass meg kegyelmesen.
Ime! elődbe megyek,
Hogy rólad vallást tegyek,
Egy Istenem, egy reményem!
Kit a minden hirdet nekem.

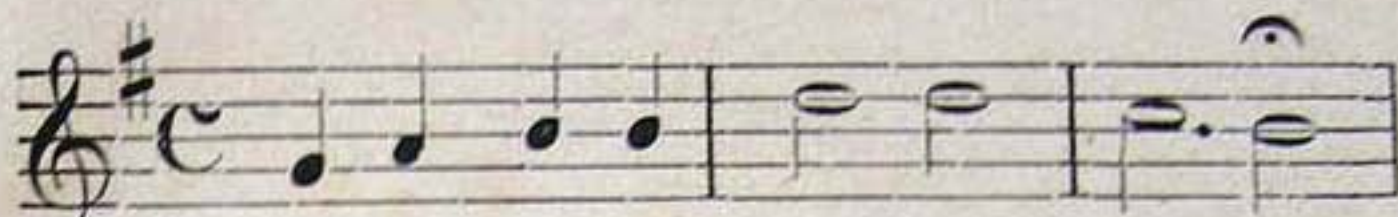
2. Adj énnékem tehetséget,
Hogy Jézusban hihessek,
Néki hívséget szívemben
Örökre ígérhessek;
Szent vallását éltemmel
S jó cselekedetemmél
Mutassam meg hogy szeretem,
Ez buzgó igyekezetem.

3. Szent lelked hát vezéreljen,
Hogy útaban járhaszak;
Ha tántorgok, felemeljen,
Hogy híved maradhaszak.
A bűn meg ne győzhessen,
Szívem tiszta lehessen:
Mert boldog csak így lehetek,
S mennyországba így mehetek.

4. Ha indulatim magvai
Keblemben kicsiráznak,
Ha szívem kívánságai
Törvényeddel csatáznak:
Szenteld meg oh! szívemet
Lelkemet s érzeletemet,
Hogy megálljak szent hitemben,
S koronázz meg az egekben.

KONFIRMÁCZIÓKOR.

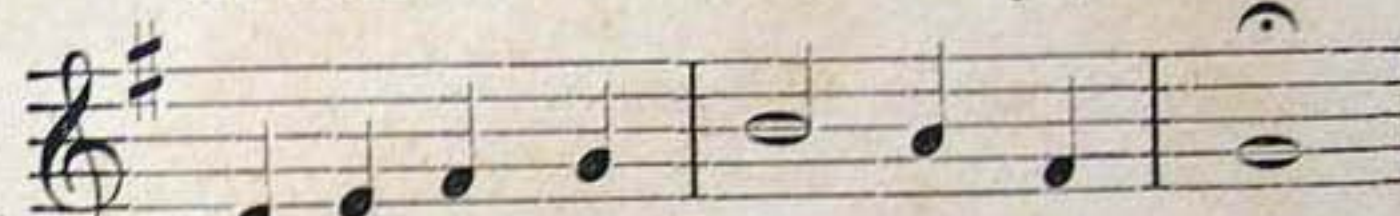
Keresztény hit főágazati.

Hi-szek, vallok én egy Is-tent,
Ki ma - gá-tól va - ló, és szent

Ki-nek ne - ve a - tya, Is-ten.

Ha-son-ló több hoz-zá nin - csen.

2. Ő teremtette az eget, Csel. 4: 24.
Tengert, földet, mindeneket — Ugyanott.
Társ nélkül, és csak egyedül Esa. 44: 24.
Királyi szent székében ül. Jel. 5: 13.
3. Hiszem az ember úr Jézust, 1. Tim. 2: 5.
És nem ismerek más Krisztust, 1. Kor. 1: 23.
Mint ki földön élt, szenvedett, Luk. 2: 9; 24. 26.
Keresztre felfeszítettetett. — 1. Kor. 2: 2.
4. Ki Istennek fia lévén, — Luk. 1: 32.
Váltság munkáját felvévén, 1. Kor. 1: 30.
E világ bűnéért megholt, Róm. 4: 25.
Noha szent és ártatlan volt. 1. Pé. 2: 22.

5. Ezért Isten őt felvette, Fil. 2: 9.
Lelkiekben urrá tette, Eféz. 1: 22.
Megparancsolta, hogy minden, Ján. 5: 23.
Néki tiszteletet tegyen. — Fil. 2: 10. 11.
6. Én is ez úr Jézust vallom, Csel. 2: 36.
Világ előtt nem tagadom; Mát. 10: 32. 33.
Holtig e Jézusban bízom, Ján. 6: 68. 69.
Tudom meg nem csalatkozom. Róm. 5: 5.
7. Mert az Isten szent lelkével, Róm. 8: 26,
Jóra vezérl kegyelmével; Ján. 16: 13.
Haláltól semmit nem félek, Róm. 8: 1. 2.
Mert örök éltet remélek. Róm. 6: 23.
8. Szent úr Isten! segélj minket, Mát. 4: 10.
Neveljed gyenge hitünket; 2. Pét. 3: 18.
Adjad, ezeket hiessük, Ján. 12; 36. 44.
S a koronát elnyerhessük. Jel. 2: 10.

Isten szent igéje ereje.

1. Jó úr Isten! tekints hozzánk,
Magas mennyből nézz mireánk,
És könyörülj te népeden,
Nyomorult keresztényiden:
Mert elfogylak a te szentid,
Meglankadott a szeretet
Az emberek fiai közt.

2. Azért szólasz így úr Isten:
Feltámadnom szükség nekem,
Hogy megrontsam szerzéseket,
Megszabadítsam népemet;
Mert láttam nyomoruságát,
Hallottam fohászokodását,
Megtekintem ohajtását.
3. Nem hagyom az én nevemet,
Eloltatni szent igémet;
De megtartom én házamban,
És választott templomomban,
Hogy megszentelje szentimet,
Gerjessze nekik szíveket,
Biztassa az ő lelkeket.
4. Az Istennek szent igéje
Tiszta, minden ő beszéde,
Mint a próbáltatott ezüst,
Hétszer megöntetett ezüst:
Mert ennek az ő ereje
Vagyon a kísértetekbe,
Keresztnek viselésibe.
5. Te vagy úr Isten oltalmok,
Hatalmas erős gyámolok
A te hív tanítóidnak,
Szőlődben plántálóidnak.
Te vagy őrzője népednek,
És oltalma híveidnek,
Paizsa te szent igédnek.

6. Térítsd meg azért azokat,
Fogd meg igyekezeteket,
Kik gyakorta azt kiáltják,
Bátorsággal nekünk mondják:
Nincsen Istenek tinektek,
El kell majdan mind vesznetek,
Ki oltalmaz meg titeket?
7. Azért neked mi most adunk
Nagy hálákat és azt mondjuk:
Dicsértessél oh nagy Isten,
Szent fiad által mennyégben!
Vigasztalj meg szent lelkeddel,
Nekünk édes biztatónkkal,
Örökké nagy dicsőségben.

(II. János király kedvelt éneke.)

XII.

Útazók éneke.

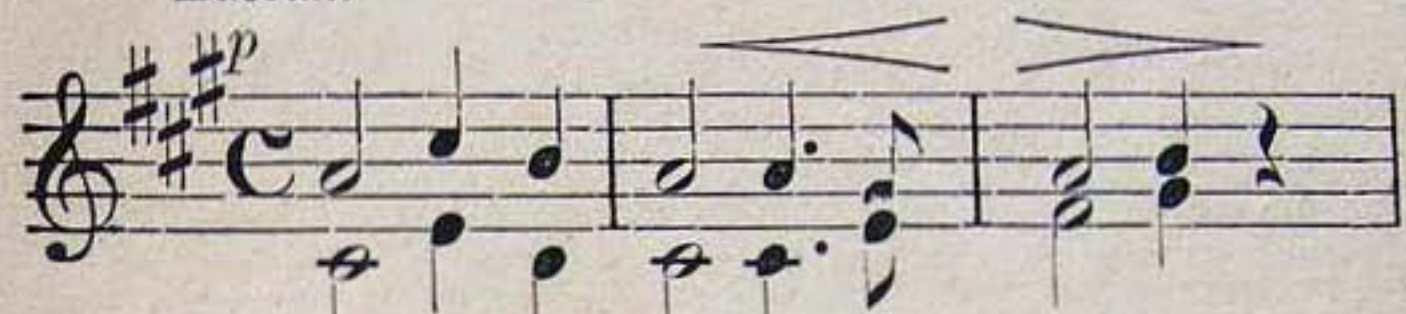
»Mint a szép hűves patakra.«

1. Istenem! a te nevedben
Kezdem felvett útamát,
Mint egy vándor, védelmedben
Vetvén bizodalمامat.
Rád bizom életemet,
Kedvesim s mindenemet:
Segélj feltett szándékomban,
Légy vezérem járásomban.
2. Ne vigy Atyám, kísértetbe
Útazásom folytában,
Véletlen s káros esetbe
Jó szándékom céljában;
Út-mutatom légy nékem;
Nappal kegyes vezérem.
Oltalmaz az éjszakában,
Fáradt testem nyugvásában.
3. Mint régen szent szolgálóiddal
Minden útazásokban
Velek voltál, s hatalmaddal
Őrzéd bujdosásokban:
Őrizz Atyám engem is,
Tégy kegyelmet velem is,
Oltalmazd édes hazámat,
És elhagyott rokonimat.

4. Segélj, hogy felvett útamat
Boldogul elvégezzem,
S előttem levő célomat
Tévén, hasznát érezzem.
Szent neved áldásával,
És magasztalásával
Térjek vissza kedvesimhez,
Kiket kegyességed fedez.
5. Minthogy pedig e világon
Csak utazás életem,
Miglen e halandóságon
Majdan által-tétetem:
Hogy ne fussak hiába',
A mennyei hazába
Kérlek vigy végre engemet,
Megadván idvességemet.

XIII.

Őszi úrvacsora-osztás vasárnapjára.

Lassan.

Napsu-gárnak fé-nye öm-lik

Té-li táj - ra él - te - tön;

Fagy megol - vad; száz vi - rág nyit;

É - let kél völ-gyön, te - tön...

És a völ-gyön és a bér - czen

Szent ne-vedről szól a dal;

Kéj-ben úsz-va száll te hoz - zád

Min-den szív i - má - i - val:

A - tyánk, Is - te - nünk!

2. Nyári napnak izzó fényét
 Áldó harmat váltja föl;
 Dús kalász reng a határon,
 Meghajólva terhítől ...
 És ha jő a felhő vésze
 S még se zúdul mind reánk:
 Áldva, óva csak te éltetsz,
 Hozzád szálljon hő imánk
 Atyánk, Istenünk!

3. Fáradalmink szép gyümölcsét
 Hálatalten szedve le,
 Hőn imádjuk azt, ki adta;
 Áldva, áldva szent neve!
 Mert ha voltunk néha jók is,
 Százszor annyit vétkezénk;
 Mégis tőled büntetésnél
 Százszor több áldást nyerünk ...
 Atyánk, Istenünk!
4. Telve csűrünk, telve kamránk,
 De szívünk is telve van:
 Bizalomra, hitre ébredt,
 Hálás dobbanásiban.
 Tél fagyára, sír ölére
 Bizva nézünk, jó Atyánk:
 Hisszük, hogy itt új tavasz nyit;
 Ott örök lét vár miránk ...
 Tőled Istenünk!

XIV.

**A három százados ünnepélyre
készült hymnus.**

»Szeret, imád, magasztal.«

1. Szent öröm-érzésre gyúl
Isten! e Ház népe,
Emlékünkbe felvonul
Három század képe.
A mi benne szép és jó:
Lelked fényirása;
S a mi bús, az oktató:
Bölcs kezed vonása.
2. Szent családdá avatál
Népeid sorából,
Fiuságra kihozál
Szolgálat házából.
Lobogónknak jelszava
Volt a Hitzabadság,
Szellemünknek fő-java:
A tisztább Igazság.
3. Isten Egy igaz Való,
Oszthatatlan Egység,
Nincs hozzá több hasonló
Imádandó Felség:

Mint örök tűz élt szívünk
Mélyében ez eszme,
S hogy vallhatjuk: ez hitünk
Drágán nyert győzelme.

4. Krisztus lelke nevelé
Hitünk élőfáját.
Szent vérrel oltá belé
Nemes erkölcs ágát.
Meváltónknak őt hívők,
Vallván ember-létét;
S e hitünkért szenvedők
Világ gyűlölését.
5. Im egünkről oszlik szét
A nagy átok súlya,
Mely testvérek életét
Sorvasztólag dűlja.
Hitkülönség a kiket
Egymástól elzára,
Egygyé-fűzi sziveket
Szeretet varázsa.
6. Védd Atyánk! erős karral
A fejlődő virágot,
Biztatót egy szebb korrall:
A hitszabadságot.
Saját győződés legyen
Hitünk szirtalapja,
S világot rá ömleszzen
A tudomány napja.

7. Isten áldd meg a Hazát
Tiszta lelki fényvel,
Áld meg Egyhivők Házát
Áldozó erénnyel. —
»Balsors a kit régen tép:
Hozz rá víg esztendőt;
M megbünhődte már e nép
A multat s jövőndöt.«

**Dávid Ferencz emlékűnnepélyére
készült hymnus.**

»Erős várunk nekünk az Isten.«

1. Áldott az úr, a mi Istenünk
Őt imádja kicsiny seregünk;
Mert hatalma és dicsősége
Kiterjed a nagy mindenségre.
Minden áldás tőle száll ránk;
Ő édes atyánk,
Jó és balsors között,
Élet-halálban:
Bizodalmunk csakis benne van.
2. Megállt hitünk az egy Istenről,
Bár jött veszély ránk mindenfelől.
Erős a nép, ha Isten vele;
Diadalmas a hit ereje.

Nem árt fegyver, börtön, halál:
Szebb jövőt talál
Az üldözött egyház . . .
És hálát adva
Az Urat szívből magasztalja.

3. Egy Istenünk, egy magyar hazánk!
Áld meg e hont Isten, jó atyánk!
Itt nyertük a szent örökséget:
Hirdetni az »istenegységet.«
Itt hazánkban, bércezőleiben,
A nép szívében
Vert gyökeret hitünk.
Szent e föld nekünk;
Oh áldd meg hazánk, jó Istenünk!

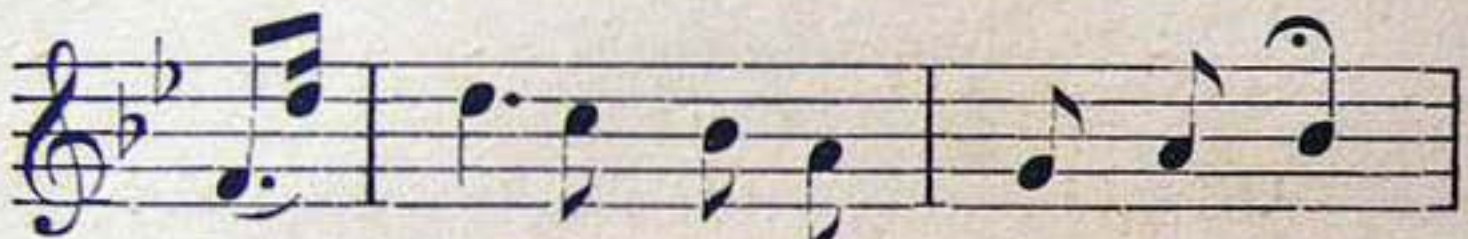
Bérekesztő magasztalások.

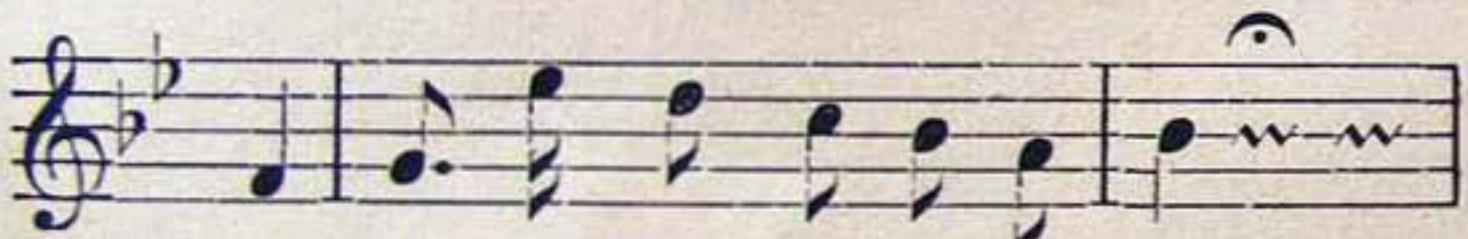
Le - gyen bé - ke áldott Is - ten!

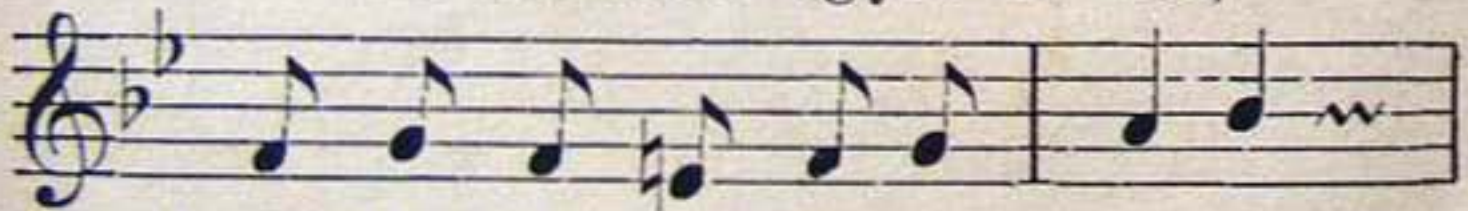
Te - tő - led e szent te - rem - ben,

Ne - vednek ö - rök di - csé - ret,

A hí - vek közt egyes ér - zet,

Szent hi - tünk - nek é - kes - sé - ge,

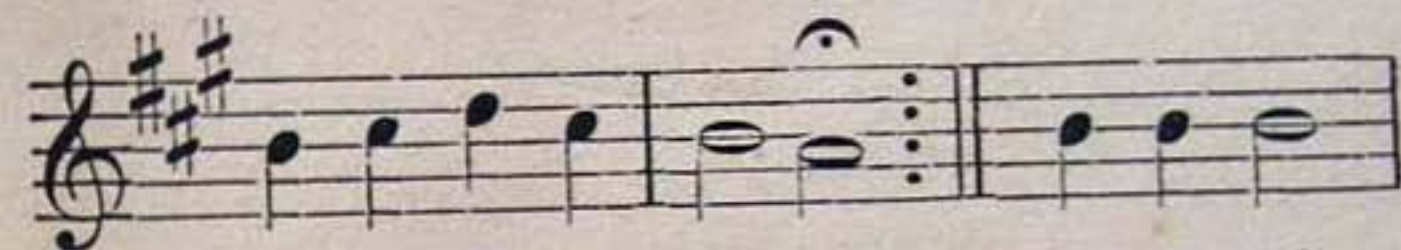

Szi - vünk er - köl - csi ép - sé - ge.

»Dicsőült helyeken.«

Di - cső - ség Is - ten - nek! E vi -
Há - la nagy ne - vé - nek, Békes -

lág al - ko - tó - já - nak, Melyben min -
ség szent hajlé - ká - nak,

ket most meghallga - tott, Szent beszé -

dé - vel fel - buz - di - tott, Légyen

fel - sé - ge mindég ál - dott.

Más bérekesztő.

A királyi székből
 Ülőnek,
 És a báránynak,
 Áldás és tisztesség
 Dicsőség,
 És hatalom
 Örökkön örökké!

Dicsőség Istennek.

Énekek Iajstroma.

	Lap
Adjunk hálát mindnyájan	5
Adjunk hálát a mindenhatónak	23
Adjunk hálát	53
Áldott Isten életemnek	35
Áldott Isten napjainknak	41
Áldott Izraelnek ura	70
Áldott az úr, oh legyen áldott	107
Áldott az úr, a mi Istenünk	188
Aldjad én lelkem	38
Az egy Istent szívből hisz-zük	174
A kereszténységben	68
A királyi székből	192
A Pünköstnek jeles napján	124
Az esztendők eljönnek s elenyésznek	86
Az öldöklő fegyver s pusztító inség	149
Az I-tent imádjuk	144
Az éjjelnek setétsége	36
Az idő sebes szárnyakkal	44
Békességnek fejedelme	136
Bethlehemben születék	78
Bölcs teremő, szent úr Isten	120
Bűneimnek mély örvényében ülök	56
Csak tebenned örök Isten	33
Csudálandók úr Isten	117
Csudálandó nagy Isten	42
Dicsérjétek az urat	18
Dicsérlek tégedet én édes Istenem	28
Dicsérünk téged úr Jézus	126